

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1491/2020
21.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1199/20 од 09.12.2020. године поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 76/20 од 13.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 21. 01. 2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1199/20 од 09.12.2020. године као **ОСНОВАН** и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 76/20 од 13.08.2020. године учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, у корист малолетног АА.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1 76/20 од 13.08.2020. године, уважавањем жалбе браниоца малолетног АА, преиначено је решење Вишег суда у Шапцу Км 16/20 од 10.06.2020. године, којим је малолетном АА изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа органа старатељства, тако што је према малолетном АА, сходно члану 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица, у вези члана 423. тачка 1) ЗКП, обустављен поступак, вођен по предлогу за изрицање кривичне санкције ВЈТ у Шапцу Ктм 108/18 од 13.05.2018. године, због кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Против другостепеног решења, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Ктз 1199/20 од 09.12.2020. године због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица,

са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и констатује да је побијаним решењем повређен закон у корист малолетног АА.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу малолетног АА, адвокату Ивану Глигорићу, сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је одржао седницу већа, о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца малолетног, јер није нашао да је њихово присуство од значаја за доношење одлуке, па је размотрио списе предмета са правноснажним решењем против којег је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним решењима учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица, у корист малолетног АА, јер је доношењем другостепеног решења, у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе, примењен закон који се не може применити.

Чланом 180. став 4. Кривичног законика прописано је да се неће казнити за дело из става 1. овог члана учинилац, ако између њега и детета, не постоји значајнија разлика у њиховој душевној и телесној зрелости.

Из списка предмета утврђује се да је према малолетном АА првостепеним решењем изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства због кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, које решење је доношењем другостепеног решења, преиначено и према малолетном АА је обустављен поступак, применом члана 78. став 2. ЗМ у вези члана 423. тачка 1) ЗКП са образложењем да се прописани основ искључења постојања кривичног дела из члана 180. став 4. Кривичног законика, не може ограничити само на основни облик кривичног дела из члана 180. став 1. Кривичног законика, јер би непостојање основног облика тог кривичног дела искључило постојање његовог квалификаторног облика.

Међутим, Врховни касациони суд налази, да је изнето правно становиште другостепеног суда, погрешно. Ово стога, што је цитираном одредбом члана 180. став 4. Кривичног законика изричито и недвосмислено прописано да се искључење постојања кривичног дела односи само на основни облик кривичног дела – члан 180. став 1. Кривичног законика, па је по оцени Врховног касационог суда, другостепени суд, проширујући основ искључења постојања кривичног дела и на тежи облик прописан чланом 180. став 2. Кривичног законика, побијаним правноснажним решењем учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у корист малолетног АА, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП у вези са чланом 493. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је

поднети захтев Републичког јавног тужиоца, усвојио као основан у погледу напред изложене повреде закона учињене правноснажним другостепеним решењем и с обзиром да је захтев поднет на штету окривљеног, само утврдио постојање наведене повреде закона, не дирајући у правноснажност решења.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић